

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

Interfuerunt pecudes oēs nō fuisse à militibus raptas, sed aliquas quod quidē pōt in duabus uerificari: Er- go testes examinati pro parte dicti Alexātri ad fauorem ipsius non concludunt, nec casum ita probant, quod Alexander sit absoluentus: Imō eius probatio tanquam dubia, incerta, & non concludens debet cōtra Alexandrū interpretari in fauorem dicti d. Anthonij agentis, qui ex instrumento publico satis habet intentionem suam fundatam. Et his nunc breuiter sum contentus: Alia in iure suppleat domin. iudex ad ea, quæ habentur in tit. C. ut quæ defunct aduocatis. Laus Deo.

S V M M A E.

Testes singulares in dictis suis non probant. Testes de diuersis summis deponentes an, & quando in minori conueniant, & illam concludenter probent. Confessio extraiudicialis facit semiplenam probationem: & quando hoc verum sit, ut cum alia semiplena ad faciendam plenam probationem coniungi possit. nu. 6.

Probationes duæ semiplenæ, quando ad faciendam plenam probationem coniunguntur.

Testes extra articulos deponens nō probat, nec aliquam fidē facit.

E P I T O M E.

Testes de diuersis summis rerum diuersè qualitatis deponentes esse singulares, & non probare et in minori summa, declaratur.

C O N S I L I U M X C I X.

In causa Sebastiani appellantis tota uis cōsistit in dictis testium pro parte do. Cæcilia contra dictum Sebastianum examinatorum super incisione quarundam arborum ad effectum, ut Sebastianus ipse à locatione sibi facta excidisse dicatur, stante conuentione inter conuenientes facta de non incidendo aliquas arbores uicinas, nec ficcas. Verum si dicta horum testium rectè considerentur, utique ita non probant, quod ex illis præsumatur, quod Cæcilia possit uictoriam obtinere, nā testes ipsorum singulares in dictis suis tam in prædicamento quarundam arborum, quam in prædicamento qualitatatis, nec exportationis earundem, & ideo concludenter non probant, ut habetur in l. testium. ibi. que Sal. & alii. C. de testi. gl. & doct. in c. cum dilecti de accus. cum sim. unus enim testis, uidelicet Angelus dicit se uidisse Sebastianum incidere sex, uel septem salices grossas, & ficcas cum vitibus in una die, illas in ea die in tribus, aut duabus uicibus ad minus exportare: Alter uerò testis Dominicus attestat Sebastianum incidisse tres, uel quatuor arbores ficcas, quibus adhærebant uites, uidelicet unam salicem grossam, unam ulmum, & iudicio suo duas floppas, & illas in duabus uicibus exportare: Ex quibus diuersitas in numero, & in qualitate arborum inter hos duos testes apparet, ergo &c. Nec ob. quod hi duo testes saltem in incisione unius salicis conueniunt, nā in minori summa inest minor. l. 1. §. si stipulanti. ff. de uerbo obi. & consequenter Angelus cum Dominico de incisione unius salicis deponente concordare uincunt. Quia responderi potest, si illam regulam, quod in minori summa inest minor, non procedere in dictis testibus ad effectum, ut de minori numero probare dicantur ad tradita per Alex. in l. inter pares. in ult. col. ff. de iur. iud. & per gl. in l. diem. §. si plures. ff. de arb. & hoc, quod diuersitas summarum induceret præsumptionem diuersitatis actuum, & factorum, nam tunc ex diuersitate summarum resultat singularitas testium, ut per Alex. in d. l. 1. §. si stipulanti. Secus si ex diuersitate summarum non induceretur præsumptio diuersitatis actuum, & consequenter nec singularitas, ut ibi: Sed in casu nostro ex diuersitate summarum præ-

sumitur, & clarè infertur diuersitas actuum, & consequenter singularitas testium, quoniam unus dicit se uidisse Sebastianum incidere sex salices, uel septem, alius unam ulmum, unam salicem, & duas floppas, & sic nō solum est diuersitas in summa, sed et in qualitate, secus esset, si unus dixisset se uidisse incidere sex, uel septem salices, & alius unam, seu quatuor salices, nam tunc bene in minori summa testes dicerentur concordare, nec inter eos diuersitas actuum extaret, & de minori summa probarent, nec dicerentur singulares, ut colligitur ex iis, quæ ponit ibi Alex. ex mente plurium scribentium, & communis opinionis doctorum. ¶ Non obstat illud, quod in contrarium adducitur ad fauorem do. Cæciliae, uidelicet quod testes prædicti saltem semiplenam probationem faciunt de incisione arborum, uel salicum, & flopparum facta per dictum Sebastianum, & quidam Ioannesmaria alius testis inductus probat de confessione Sebastiani extraiudicialiter facta, quod sibi dixerat se unam ulmū incidisse, quæ confessio extraiudicialis facit semiplenam probationem, iuxta ea quæ habentur in l. capite quinto. ff. de adult. per canonistas in c. tertio loco. de prob. c. si de succ. ab intest. & Bar. in l. fin. ff. de quæst. Ergo hæc duæ semiplenæ probationes simul iunctæ unam plenam probationem facere dicuntur, arg. eorum, quæ habentur in l. admonendi. ff. de iureiur. cum sim. Quia primò respondetur, quod hæc duæ semiplenæ probationes non sunt eiusdem generis, & ad idē non tendunt, quia extraiudicialis confessio est circa incisionem ulmi, dictum uerò testium circa incisionem salicum, & flopparum, ergo coniungi non debent, ut habetur in d. l. admonendi. Secundo respondetur, quod huiusmodi extraiudicialis confessio continet aliud diuersum ab iis, quæ in capitulis continentur, nam do. Cæcilia in suis capitulis solum intendit probare incisionem salicum, & flopparum, confessio uerò continet incisionem ulmi, & consequenter non probat, quia testes deponēs extra articulos non probat, nec aliquam fidem facit, doc. in l. si duo. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. Tertio respondetur ad hoc, ut confessio extraiudicialis facta absente parte faciat semiplenam probationem, & talem, quæ cum alia semiplena ad inducendam plenam iungi possit, requiritur, quod illa confessio sit saltem per duos testes contestes probata, ut est de mente Bar. in d. l. si ff. de quæstio. Ant. Abb. & alii in d. c. tertio loco. & est rex. in d. c. si de succ. ab intest. & ibi Abb. & Alex. in consi. 2. in §. col. uol. 7. & in consi. 57. in §. col. uol. 6. Sed in casu nostro confessio extraiudicialis Sebastiani probatur solum per unum testem, ergo &c. Et ex his puto dictum Sebastianum fore absoluentem, seu ad eius fauorem pronunciantem bene appellatum, & malè iudicatum fuisse.

S V M M A E.

- 1 Testes post publicationem prohibentur recipi, & examinari timore subornationis.
- 2 Et cessante hoc timore etiam post publicationem possunt recipi, & examinari.
- 3 In causa inquisitionis testes et post publicationem recipi possunt.
- 4 Iudex pro erudita ueritate semper debet in iudicare, & facere, quæ quid potest, ut illa eluceat.
- 5 Veritas est mater iustitiæ.
- 6 Iudex in dubio debet potius admittere articulos, quam reiicere.
- 7 Publicatis attestacionibus possunt noui testes super eisdem, uel de reo contrarijs produci propter timorem falsitatis, & illam inueniendam.
- 8 Idem, quando publicatio testium fuit non ritè, & absque partis citatione facta.
- 9 Publicatis attestacionibus, sed nondum à parte didicitis, & uisis, alios testes posse produci doctores magis cōiter tulerunt.
- 10 Et hoc maxime, quando uerisimiliter cōstaret partē illas nō didicisse.
- 11 Imperitis,

